

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest. IV. Egyetem-utca 4. sz.

A továbbszolgáló altisztek kedvezményeiről.

Irta: Dr. Végh Kálmán honv. min. fogalmazó. (Vége).

III. A m. kir. államvasutak szolgálatába átlépő, igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott honvéd és csendőr altisztek nyugdíj utánfizetési járulékaiknak a kinevezés részéről való átvállalása.

Az igazolványos altiszteknek a m. kir. államvasutak szolgálatába való átlépését nagy mértékben megnehezítette az a körülmény, hogy a katonaságnál (csendőrségnél) eltöltött szolgálati idejüket a vasutaknál nyugdíjra jogosítóknak csak akkor ismertetett el, ha a vasutak szolgálatába átlépett altiszt a katonai szolgálati ideje után egy bizonyos összeget kitevő nyugdíjútánfizetési járulékot a vasuti nyugdíj-intézetbe befizetett.

Ez mindenesetre oly súlyos anyagi teher volt, hogy épeenséggel nem lehetett oszódalkozni azon, hogy az igazolványos altisztek csak nagyon szórványosan jelentkeztek az amúgy is eléggé terhes vasuti szolgálatra. E jelenség pedig annyival inkább sajnálatos volt, mert azon állások között, a melyek az igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott altisztek részére az 1873. évi II. t.-cz. alapján fenntartottak: épen a vasuti s nevezetesen a m. kir. államvasuti állások, illetőleg az ezen vasutaknál fenntartott állások azok, a melyek javadalmazás tekintetében a legjobbak s így tehát a legalkalmasabbnak arra, hogy azok elnyerése az altisztek törekvéseinek tárgya legyen.

A kezdet nehézsége minden pályán érezhető s minden egyéltől eltekintve e nehézségek között az anyagiak játszóak a főszerepet. Az egyes állásokkal járó kezdő fizetés csekély volta folytán nem egy könnyen megoldható probléma, a létfenntartáshoz a legszükségesebbeknek előteremtése s ha már most ebből a csekély fizetésből még másra is áldozni kell, akkor abból a létfenntartáshoz nem jut a legszükségesebbre, hanem csak a legalszükségesebbre.

Természetes dolog, hogy mindenki oly pályán után törekszik, a melyen már kezdetben is biztosítani tudja magának a szükséges dolgokat s így tehát ismerve azt az anyagi nehézséget, a mely a vasuti pályánál fennállott: teljesen érthető volt az altisztek idegenkedése e pályától.

Az 1907. évi február hó 8-án 18,391/20. szám alatt kiadott honvédelmi miniszteri körrendelet azonban egy csapással megszüntette azt az anyagi nehézséget, a mely az altiszteket a m. kir. államvasutak szolgálatába való átlépéstől távoltartotta, kimondatván e körrendeletben az, hogy a m. kir. honvédség és a m. kir. csendőrség tényleges szolgálatából, a m. kir. államvasutak szolgálatába közvetlenül és véglegesen átlépő, igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott altisztek után a katonai (csendőrségi) szolgálati időnek a vasuti nyugdíj kiszabásánál annak idején leendő beszámítása végett a m. kir. államvasutak nyugdíjintézetébe befizetendő azok az utánfizetések, amelyeket eddig a vasuti szolgálatba átlépő altiszt maga tartozott fizetni: ezentul az állami költségvetést fogják terhelni s a honvéd altisztek után a honvédelmi, a csendőr altisztek után pedig a belügyi tárca terhére fognak folyósíttatni.

A mint ebből látható, ezen nagy borderejű kedvezmény bárom feltételhez van kötve, ti. m.:

1. az átlépés a vasuti szolgálatba közvetlenül a tényleges szolgálatból kell hogy történjék;
2. csak az részesül e kedvezményben, a ki a m. kir. államvasutaknál végleges minőségben nyer alkalmazását, és végül
3. a kedvezmény csak az igényjogosultsági igazolvánnyal ellátott altisztekre érvényes.

Az említett körrendeletből e kedvezményre vonatkozólag még a következőket tudjuk meg:

a) A m. kir. államvasuti szolgálatba csak a betöltött 24. életév után teljesített katonai szolgálat lesz nyugdíjra jogosítóknak elismerve és beszámítva.

E szerint tehát, ha pl. egy csendőr altiszt 12 évi tényleges szolgálati idővel — természetesen a katonaságnál töltött szolgálati időt is számítva — átlép a vasuti szolgálatba, neki nem 12 év, hanem csak legfeljebb 9 év fog a katonai és csendőrségi szolgálati idejéből a vasuti szolgálatban nyugdíjra jogosítóknak elismerettni, mert a besoroztatástól, illetőleg az állományba vételtől (21. életév) a 24. életévé eléréseig eltöltött tényleges szolgálati ideje a nyugdíj szempontjából számításba nem jön.

Látásból tehát a vasuti szolgálatba átlépő altisztek hátrányban vannak az állami szolgálatba átlépett altisztekkel szemben, mert emezeknek a katonai szolgál-

Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról nem képes olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, czintubalom, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, húr, szib. org. **Reményi** legújabb képes katalógusát át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik **Budapestről, Király-u. 58.** Külön költséget díjaztatlanul. Kivétel a világ minden részében és kisvárosokban. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön külön árjegyzék kerendő.

latban eltöltött összes tényleges szolgálati idejük beszámít a nyugdíjba, míg a vasuti szolgálatot vállalt altiszteké, a mint láttuk, nem.

Hangsúlyozom azonban, hogy ez csak látszólagos hátrány, mert viszont az állami szolgálatban állóknak a végből, hogy teljes fizetésükkel meheessenek nyugdíjba, 40 évig kell szolgálniok, a vasuti szolgálatban levőknek pedig csak 36 évig.

b) Mihelyt az említett vasut szolgálatába átlépett altiszt ott végleges alkalmazást nyer, azonnal tagjává válik a vasuti nyugdíjintézetnek és nyugdíjkepes lesz tekintet nélkül arra, hogy az utánfizetési járulékok folyósítása a kincstár részéről megtörtént-e vagy sem.

c) Arról, hogy a vasuti szolgálatba átlépett altiszt nyer-e a vasutaknál végleges alkalmazást vagy sem, az illető altiszt a vasutaktól értesítést kap, a mely értesítés a vasuti szolgálat kezdetétől számított egy éven belül az altiszttel föltétlenül közlendő.

d) Az altiszteknek a vasutaknál eltöltött próbaszolgálat az utánfizetéséknél a katonai (csendőrségi) összes szolgálati időbe beszámít.

A teljesség okából még megemlítem, hogy hasonló kedvezményben részesülnek a m. kir. honvédség és a m. kir. csendőrség igazolványos altisztjei a banjalukadoberlini katonai vasutnál is.

A most ismertetett kedvezménynek az igazolványos altisztek részére történt biztosítása folytán joggal elvárható, hogy az altisztek tömegesen fogják a vasuti pályát életpályának választani, a mi úgy maguknak az altiszteknek, mint a vasuti szolgálatnak, de egyszerűen az államnak is érdekében áll.

Az altisztek érdeke, hogy jövőjük megalapítását a vasuti szolgálatban keressék, abban nyilvánul, hogy a mint azt már említettem a részükre fenntartott állások közül a vasutaknál fenntartott állások azok, a melyek aránylag a legjobban vannak javadalmaszva s babár terhes is némileg e szolgálat, viszont a rendes illetékeken kívül járó mellékilletmények, nemkülönben az ezen szolgálatban nyújtott egyéb kedvezmények hathatós tényezők arra, hogy a szolgálat fáradsalmait elfeledtessék.

A vasuti szolgálat szempontjából pedig azért fontos dolog az altiszteknek e téren való közreműködése, mert a vasuti szolgálatot teljesítőkkel szemben különösen is elsőrendű követelmény a pontoság, a rendhez szokottság és a fegyelmeztség vagyis azon megbecsülhetetlen emberi tulajdonok, a melyek a hosszú időn át teljesített katonai és közbiztonsági szolgálatban állott altisztekben nemcsak, hogy megvannak, de azoknak valóban második természetévé váltak.

A mi pedig az államnak azt az érdekét illeti, hogy az igazolványos altisztek minél többen lépjenek át vasuti szolgálatba, ez abban nyilvánul, hogy lényegesen könnyebbítették ez által az államnak az igazolványos

altisztekkel szemben vállalt azon kötelezettsége, hogy őket, az önként teljesített katonai és csendőrségi szolgálatért polgári alkalmazásba fogja juttatni.

Annak illusztrálására, hogy mennyire befolyással van az igazolványos altisztek polgári alkalmazásának eredményességére az a körülmény, hogy jelentkeznek-e vagy sem az igazolványos altisztek a vasuti szolgálatra, felémliem, hogy az igazolványos altisztek részére a vasutaknál fenntartott állások közül az évente megüresedő állások száma meghaladja a félezeret.

Ötszáz igazolványos altisztet lehet tehát évente a vasutaknál elhelyezni, a mely körülmény mindenesetre lényeges az államra nézve kötelezettsége beválthatása szempontjából.

Kerülni akarva az ellentmondásnak látszatát is e lapban korábban megjelent egyik cikkemben foglaltakkal épezért a való tényállás és félreértések elkerülése érdekében hangsúlyozni kívánom, hogy az állam, a vasuti szolgálatba való átlépés megkönnyítése adott kedvezmény által korántsem számít arra, hogy a csendőrség altisztjei, a mint csak módjukban áll, tehát az igényjogausultsági igazolvány elnyerése után, azonnal hagyják ott a csendőrségi szolgálatot s lépjenek át a vasutak szolgálatába, hanem e kedvezmény nyújtása által első sorban is arra számít az állam, hogy a katonaságnál továbbszolgáló altisztek fogják majd a vasuti szolgálatot tömegesebben felkeresni az igényjogausultsági igazolvánnyal történt ellátásuk után, mert a katonai szolgálat az altisztek nagyrészének életpályát nem nyújt, s így a katonai altisztek már ez okból is, de a katonai szolgálat sajátos természete folytán is a 12. szolgálati év betöltésével polgári szolgálatba kell, hogy átlépjenek.

A csendőraltiszti állás azonban már úgy szerveztett, hogy az az illetőre életpályát is jelentősen s a csendőrségi szolgálatnak minél eredményesebb ellátása pedig egyenesen megköveteli, hogy azok, a kik e szolgálatra vállalkoztak, minél tovább maradjanak ie meg abban.

Természetesen azért e kedvezményről elmondottaknak tudása a csendőrségi altisztekre is fontossággal bír, mert csak „mindent tudni nem jó”, de sokat tudni hasznos s bizony a csendőrség altisztjei is jöhetnek s fognak is közülök sokan jönni abba a helyzetbe, hogy e kedvezményről hallottakat hasznukra fordíthatják.

Igen sok körülmény szolgál okul arra, hogy a csendőrségi altisztek a szolgálatból kilépni kénytelenek s ekkor nagyon jó szolgálatot tesz tudni azt, hogy a polgári alkalmazások közül melyik az, a melyen jövőjüket a legjobban biztosíthatják.

*

Az ismertetett három kedvezményen kívül meg kell még emlékeznem egy negyedjkről is, a mely ugyan

A legjobb órák,

legszilárdabb órák, egyszerűtől a legdrágábbig, ugy kézzépénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JÁNOS

műrészénél Szegeden.
Javitások 5 évi jótállás mellett.
Arjegyzék ingyen!

Henrik herceg Tátralomiczra érkezéskor Zichy Béla gróffal beszél.

A Henrik porosz herceg automobil turájáról.

nem kizárólag az altisztekre való tekintettel adatott, de azért az altiszteket igen közelről érdekli.

A törvényhozás az állami és törvényhatósági alkalmazottak nyugdíjviszonyosságát az 1907. évi LIX. törvényekkel szabályozván, e törvények 1. §-ában kimondotta hogy: „Azoknál, a kik állami szolgálatból törvényhatósági szolgálatba, vagy törvényhatósági szolgálatból állami szolgálatba közvetlenül lépnek át, a nyugdíj, a végkielégítési összeg, az özvegyi ellátás és nevelési járulék megállapítása céljából számításba kell venni azt az időt is, melyet megelőzőleg állami, illetőleg törvényhatósági alkalmazásban, beszámítható szolgálati időként 1867. évi július hó 1-je óta eltöltöttek.»

E szerint tehát, minthogy úgy a katonai, mint a csendőrségi szolgálat állami szolgálat, ha valaki a csendőrségi szolgálatból közvetlenül átlép törvényhatósági (vármegyei, tj. városi) szolgálatba, a katonai és csendőrségi tényleges szolgálati ideje a törvényhatósági szolgálat után kiszabandó nyugdíjba be fog számítani.

A törvény ezen rendelkezése folytán a polgári szolgálatnak egy új és nagy kiterjedésű ága nyílt meg az igazolványos altisztek előtt: a vármegyei és törvényhatósági jogú városi szolgálat.

Joguk volt ugyan az igazolványos altiszteknek a törvényhatósági szolgálatba való átlépésre e törvény megalkotása előtt is, mert hiszen az 1873. évi II. t.-ez értelmében a törvényhatóságoknál is bizonyos állások fenntartottak az igazolványos altisztek számára, azonban minthogy a katonai és csendőrségi szolgálatban eltöltött időt a törvényhatóságok nem számították be a nyugdíjba, így az 1873. évi II. törvényekben e részben biztosított jogukkal az igazolványos altisztek csak nagyon szorványosan éltek, mert 12 és ennél több szolgálati időt senki se dobott el magától egykönnyen.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

A ki nem tud felejtetni!

Írta: Móthé Miklós törzserőrmester.

... Egy durranás... És B. J.-né, az általánosan elismert szép fiatal asszony, éppen szíven találva holtan rogyott az asztal mellé.

Éppen feküdni készült; csak pár pillanatig tetazelegve simogatta teltfelű karját s közben, hogy ez feltűnő ne legyen, a szintén vetkőző sógornőjével beszélgetett, mikor eldőrdült a gyilkos lövés.

Férje, a ki már ágyban szundikált, rémülten ugrott fel és robant neje segítségére, de már hiába volt a szerető férj minden szava, minden tette, a szív már megszünt dobogni s a hófehér test lassanként, fokozatosan hűlni kezdett.

B. J. és nővére valósággal megdermedtek a rémes eset láttára. Perczekig, míg csak a lövés által betörött ablakon betóduló hideg tavaszi levegő észre nem tértette őket, csak airtak, zokogtak a földön fekvő hulla

mellett. Végre is a férj tért magához és egy vánkost tett a két ablak közé, hogy a szél el ne fujja a lámpát és nővére segítségével ágyba tette a kedves balottát. Aztán pedig felkeltette a szomszédját s röviden elmondván előtte a rémes esetet, kérte, hogy menjen a csendőrséghez és tegyen jelentést.

Eji tíz óra tájban volt az idő. Kovács Mátyás őrmester kunmadarasi őrsparancsnok már ágyban volt, mikor Sz. J. becsengetett. A csengetés ballatára, miután éppen egy járőrét várta s azt hitte az érkezett meg, felkelt és köpenyt vett magára, hogy annak jelentését átvegye. A mint a folyosóra lépett. Barkóczi János csendőr ez. őrsvezetőt már ott találta Sz. J.-vel beszélgetve, s ez jelentette neki az esetet.

Nem sok eredményt remélt ugyan az éjjel megtartandó helyszíni szemlétől, mégis, hogy tájékoztatassa magát s hogy a fontos esetben mulasztással ne is vádoltathassék, Barkóczit felszerelésre utasította, maga is felszerelt s alig tíz perc múlva már utban voltak Sz. J. vezetése mellett a helyszínére, miközben a községházától egy rendőrt is hívtak magokkal.

Az orvost, a kibez Sz. J. a laktanyába jövet szintén beszólt, már ott találták s ettől értesültek, hogy a gyilkosságot választégyverből, nullás (posta) söréttel való lövéssel hajtotta végre a tettes.

A szobában semmi különösét nem találtak. B. J. és nővére megmagyarázták, hol állott az áldozat, mikor a lövés érte. Ebből és az orvos azon véleményéből, hogy a lövés közelből jött, mert a sörétszámok még együtt maradtak, nyilvánvaló volt, hogy a lövés az udvarról, az ablak közeléből jött. Kovács őrmester tehát lámpát vett magához és járőrtársával és rendőrral az udvarra menve, vizsgálatui kezdte a földet. Közvetlen az ablak alatt megtalálta a fojtás egy részét, s kibontogatva látta, hogy ujságpapírból való. Eltette. Majd a nyomok után kutatott. Az ablaktól körülbelül három métenyire megtalálta azt is. De csak a két hegyes cipősarok nyomát lebetett felfedezni, a talpak hossza és szélessége nem volt kivehető a száraz kemény földön. A cipők sarka belyétől, oldalt pár lépésnyire még egy kis sadarabot vett észre a földön. Felvette, vizsgálgatta, s megállapították, hogy az valamely Lancaster-fegyver előágya, tudniillik az a rész, a mely a lökésbelyezetben a fegyver két csövét tartja.

Minthogy B. J.-nek nem volt ilyen fegyvere, bizonyosra vették, hogy a gyilkos fegyveréről eshetett le. Egyebet aztán nem is találtak. Ezekből azonban következtethető volt, hogy a tettes vagy még kapuzárás előtt jött az udvarra, vagy ba később jött, a két méternyi magas kerítésen kellett átmászni. A családtagok azonban mindezekből mit sem vettek észre.

A helyszíni szemle megejtése után megkérdezte B. J.-t, hogy gyanakszik-e valakire. De úgy ez, mint nővére kijelentették, hogy tudtukkal haragosuk nincsen, ennél fogva nem is gyanakodhatnak senkire, fogalmuk sincs róla, ki lehet a tettes.

Az eset 1907. évi márczius hó 12 én történt. Kovács őrmester már ekkor hosszabb ideig volt Kunmadarason őrsparancsnok s ezalatt meglehetősen személyismeretet is szerzett. Ismerte az áldozatot is. Tudta róla, hogy kikapós asszony, a ki férjét félrevezetve, hol egyik, hol másik fiatal embert tüntetett ki kegyeivel. Ez iránti kérésekkel természetesen a férjhez nem fordulhatott. Ennél fogva, miután a helyszínen tovább semmi dolga nem volt, társával és a rendőrral távozott onnan.

Utközben eszébe jutott, hogy úgy két-három hónap-

Ha fáj a feje

ne tétoyázzék, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migránt és fejfájást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszerárban. Részlet Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három dobozól ingy. postai szállítással.

Az első automobil a megyeri czélpontnál.

A Röck-gyár magyar készítményű gópa a Tátrában.

A Henric herceg automobil turn-útról.

pal ezelőtt, a községben hallotta beszélgetni, hogy a meggyilkoltak akkor tájban, K. B. 19 éves ácssegéddel volt viszonya. Akkor ügyet sem vetett a dologra, de mert véleménye szerint csakis valamelyik mellőzött udvarlóban vélte a tettest feltalálni, gondolkozni kezdett a dolgon s eszébe jutott az is, hogy K. B. apja vadászember, a fegyver tehát azé lehet.

Ennélfogva a rendőrrel idősb K. B. lakásához kulazoltatta magát. Az utczai kaput zárva találták, s miután kopogtatással nem látta tanácsosnak lármát ütni, mind a hárman a rácsos kapu tetején másztak be s a rendőrt utasította, hogy az ablakon kopogtasson be, ő pedig társával a konyhaajtóban foglalt állást. Azonban ismételt kopogtatásra sem kaptak választ, a miből gyanították, hogy nincs ottbón senki.

A mint így tanakodtak, hogy várjanak-e még, vagy tovább menjenek, egyszerre beszédet, majd kulcsanyikorgást hallanak az utcaajtó felől. Készenlétbe helyezkedtek a ház sarkánál mind a hárman és birtelen feltartóztatták az érkezetteket. Idősb K. B. jött nejével és öregebbik fiával, s a mint a meglepetésből magukhoz tértek, mondták, hogy a korcsmából jönnek. Hogy a másik fiu ifj. K. B. hol lebet, arról nem tudtak semmit, mert mint mondták, még este eltávozott hazulról; velők a korcsmában nem volt.

Azon további kérdésre, hogy lőfegyvere otthon van-e s hogy van-e postasöréttel készített kész töltenye, azt felelte idősb K. B., hogy fegyvere a kamrában van, postasöréttel tölött kész töltenye pedig három darab van, ez is még az előző őszről maradt és az asztalfiókban van.

Kovács őrmester felszólítására aztán, hogy nyissák ki az ajtót és mutassa meg a fegyvert, a szokott rejtkehelyről elővette az asszony a kulcsot, és ajtót nyitván, mindannyian bementek, csak Barkóczy csendőr ez. őrsvezető maradt künn, hogy ifj. K. B.-t ha jönne, szintén feltartóztathassa.

Lámpagyújtás után mutatta volna is az öreg a fegyvert és töltenyeket, de biz az nem volt sehol. És nem is tudta, hogy hol lebet. De mivel szerinte, csak fia tudhatta, hogy hol tartják a lakáskulcsot távollétökben és a töltenyekről is csak az tudta, hogy hol szokott lenni, biztosra vette az öreg, hogy a fia vitte el s mint monda bizonyosan vadászni ment vele. Kovács őrmester ekkor felmutatta neki a talált előágyat s az öreg ráismert, hogy az az ő fegyveréről való, könnyen jár s ha nem vigyáznak vele, leesik.

Ezek után Kovács őrmester tudomásukra adta, hogy fiuk mivel van gyanúsítva, s miután nem tudják, hogy hol van, reggelig, nehogy a fiut megszöktessék, mind a hármójukat őrizet alá veszi, kövezzék őket a község-házához. Idősb K. B. és családja nem is tiltakozott az elkísérés ellen, hanem bezárván a lakást, a kulcsot magukhoz vették és követték a járőrt. Utközben éppen találkoztak a bevonuló járőrrel, a melyet utasított Kovács őrmester, hogy gyorsabb menetütemben siessenek haza a lovakkal, aztán siessenek a laktanyához közeli község-házához, az őrizetet átvenni.

Ez a járőr már néhány perc múlva a község-házánál termett, és átvette az őrizetet Kovács őrmester pedig társával és a rendőrrel visszamentek idősb K. B. házához és lesbe állva várták a fiut azon reményben, hogy bizonyára haza fog jönni.

E reményükben azonban csalódtak. Hajnali négy óráig vártak, még mindig nem jött. Ekkor mászás zaját

és lépteket hallottak a kapu felől. Fegyverüket lőkész-helyzethe tartva várakoztak a közeledőre s a mint a ház sarkánál kibukkant, rászégezve a fegyvert, megállították. Nem a fiu volt. Az érkező meglepődve a különös fogadtatáson, mikor magához tért, megnevezte magát. F. J. közártalmu egyén volt.

Kovács őrmester nem hagyta sokáig gondolkozni. Megkérdezte, hogy hol van ifj. K. B. — Majd előbb beszélek az öreggel. — felelte ez. — Azzal nem beszélhet, — világosította fel Kovács őrmester a kertelőt, — azok már őrizet alatt vannak a község-házánál.

— No! ha így áll a dolog, hát megmondom, hogy a fiu meg nálam van — felelte F. J. — Éppen ezért küldött, folytatta tovább, hogy értesítem a szüleiket, hogy ne várják, mert B. J.-né megöltte, hát elbujdosik: a puskát pedig nálam hagyja, ne keressek. Kovács őrmester őrizet alá vette F. J.-t és utasította, hogy vezesse őket a lakására; ez meg is nyugtatta őket, hogy nem kell félni, mert a puskát már elrejtette a padlásra.

Észrevétlenül jutottak be a lakásba s a fiut az asztal mellett, fejét kezeibe temetve találták. Nem ellenkezett, mikor megbilincseltek; nem is tagadott semmit, beismerte, hogy ő lötte meg az asszonyt, mert hűtlenül elhagyta s ő nem bírta felejteni.

Még akkor nem tudta, hogy meghalt az asszony, Kovács őrmester adta ezt tudtára. Csak ekkor sajnálkozott a fiu, hogy magamagát is agyon nem lötte. Az előadott fegyvert bűnjelül lefogalva, a legénnyel felvitették a városházához, szüleiket és fivérét pedig, miután a fiu beismerte, hogy azok távollétében és tudtok nélkül vitte el a fegyvert és a töltenyeket, hazabocsátották.

Igy aztán mire megvirradt, meg volt a tettes és biztosítva voltak a bűnjelek is. A kiszállott vizagálóbírónak már semmi külön intézkedésre nem kellett kiterjeszkedni, mert teljes beismerésben levő vádlottat s a vád bizonyítására biztosított bűnjeleket talált. S mindez ama sokszor hangoztatott és eléggé nem ajánlható kiterjedt személyismeretnek alapján sikerült Kovács Mátyas őrmesternek, amelynek, hogy teljesen birtokában volt, még számos kisebb-nagyobb eredmény által kétségtelenül igazolva van.

ÁLTALÁNOS ISMERETEK.

A szódavíz veszedelmel.

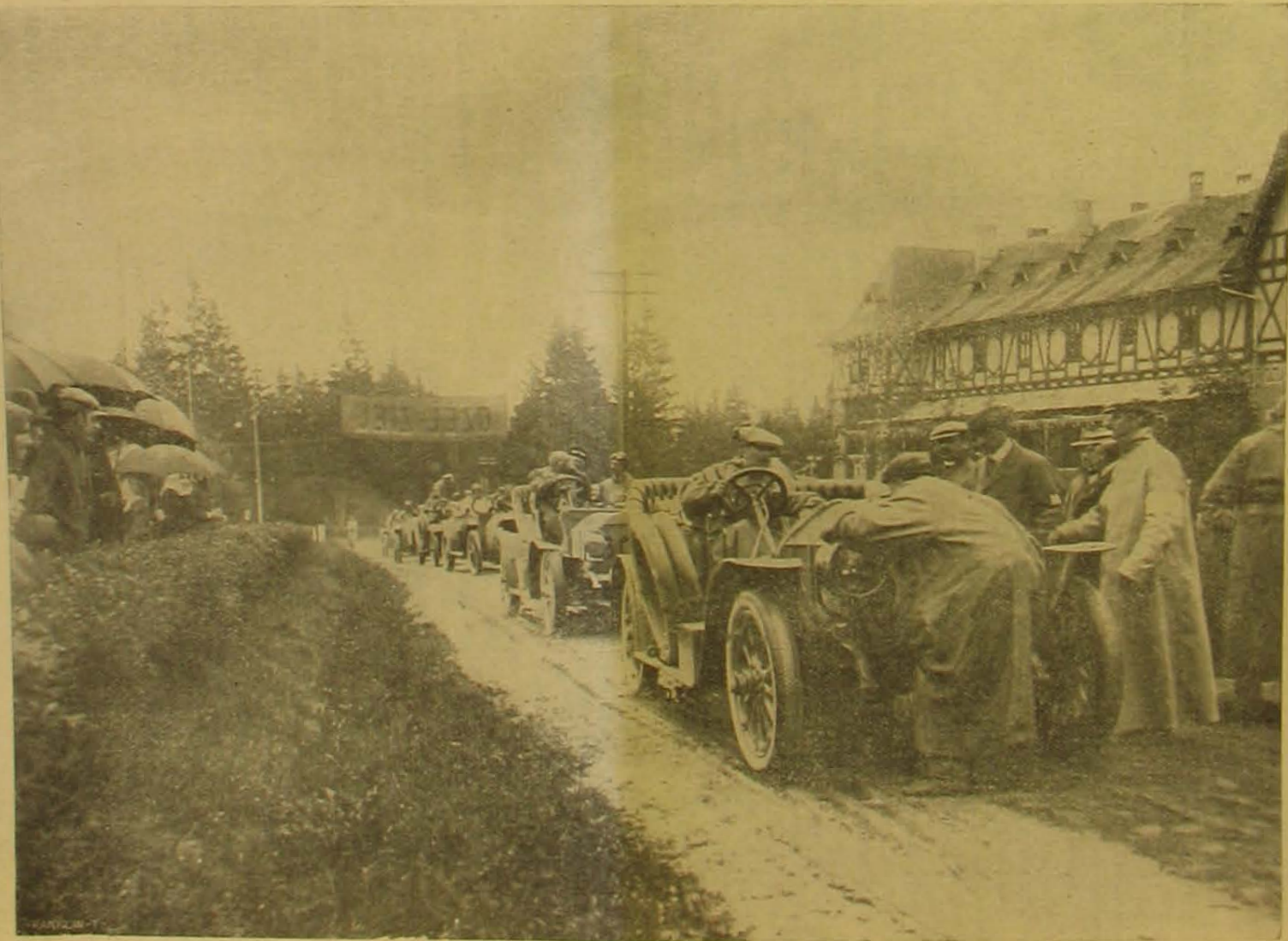
A kik a tisztátalan víztől óvakodnak, hogy ivásra használják, kétségkívül nem egyszer gondoltak arra, hogy szódavíz, a melyről csak a legkritikább esetben tudjuk, hogy tiszta és nem valamely betegség-csírától fertőzött vízből készítették-e, ebből a szempontból nem ártalmas-e az egészségre, avagy az esetleg benne volt baktériumok elpusztultak-e benne.

Erről az eléggé közérdekű kérdésről Aujezsky dr.-tól olvasunk egy közleményt a "Természettudományi Közöny" legutóbbi számában, melyből érdekesnek tartjuk mi is bemutatni az alábbiakat.

A szódavíz készítéséhez felhasznált vízben levő baktériumoknak további soraára, írja a cikk, nem az erősebb nyomás, hanem a széndioxid mérgező tehatósága van kisebb-nagyobb hatással. Miként más szervezetekre, úgy a legtöbb baktériumfajra is káros lehet a "széndioxid"; ezt a hatásait azonban nem fejti ki minden baktériumfajra egyenlően. Vannak baktériumok, melyek na-

Brucker Győző Nándor és Társa
órás, ékszerész. **GYŐR 33. sz.**

A m. kir. csendőrségnek ingyen és bérmentve küldöm **500 képpel** ellátott árjegyzékemet. Kedvező feltételek. — Feltétlen tisztességes kiszolgálás. — Csendőrségi megbízható órák 5 évi jótállással.

Az autómobilok megérkezése Tátralomniczra.

A Henrik herczeg autómobil túra-útról.

gyon érzékenyek iránta, a viszont ismerünk sok olyat is, a mely a széndioxidot jól eltűri.

Az első, a ki e kérdést tüzetesebben vizsgálta, Fränkel C. volt. Ő 1888-ban megállapította, hogy a legtöbb betegséget nem okozó baktérium tiszta széndioxid környezetben nem szaporodik, azonban nem is pusztul el benne. Tiszta széndioxidos környezetben némely betegséget okozó baktérium is épen úgy megél, mint a közönséges levegőben; ilyen például a tifusz bacillus, valamint a tüdőgyulladásnak (Friedländer-féle) bacillus.

Az oxigén jelenlétében nem szaporodó baktériumok közül a rosszindulatú vizenyő bacillusára nézve Pasteur, Chamberland és Joubert már 1878-ban megállapították, hogy e baktérium széndioxid-atmoszférában kitűnően tenyészik. Ezzel szemben a kolera bacillusát, a lépfene bacillusát, a genyedet okozó bacillusokat stb. a tiszta széndioxid többé-kevésbé elpusztítja. Ha azonban a széndioxid, habár kevés levegővel keverten hat e baktériumokra, fejlődésükben zavart nem szenvednek.

Valamint a tiszta széndioxid iránt, úgy a vízben foglalt iránt is különböző az egyes baktériumfajok viselkedése. Így érthető azután hogy némely «szénsavas» forrásnak a kereskedelmi forgalomba került vizében bakteriológiai vizsgálattal olykor feltűnő sok (grammonként több ezer, sőt, kivételesen, 20,000-nél is több), habár az egészségre nem ártalmas, de az ásványos víz vegyi összetételét esetleg némileg meg is változtató baktérium jelenlétét állapíthatjuk meg, a mely tekintetben hazai ásványos vizeinkre nézve Frank (1887) és Rigler (1902) szolgáltatott számos adatot. Sajnos, a palackozást némely forráskezelőség nem végzi elég gondosan: az üvegeket nem tisztítják meg kellően, nem használnak kifogástalan tisztaságú dugót stb., s az eredetileg nagyon tisztán ömlő forrásvíz szennyeződévé, a beleje került baktériumok közül azok, a melyek a széndioxid iránt nem érzékenyek, tovább szaporodhatnak.

Természetesen lényeges szerepe jut annak a körülménynek is, hogy a víz mennyi széndioxidot tartalmaz. A szódavizek tetemesebb széndioxidtartalma magyarázza, hogy baktériumtartalmuk többnyire nem jelentékeny (Frank köbcenziméterenként 32—230 között váltakozónak találta) és hogy a vízbe jutott baktériumok száma a szódavízben rendszerint gyorsabban csökken, mint a csak kevés széndioxidot tartalmazó vizekben, a melyekben ez idővel, de később, szintén bekövetkezik.

Közegészségügyi szempontból természetesen főleg az a fontos, hogy a szódavíz széndioxidja megviseli-e és mily fokban a betegségeket okozó baktériumokat, a melyeket a víz, hanem kifogástalan tisztaságú, esetleg magában foglalhat. Az e tárgyban végzett kísérletek eredményei közül néhány itt következik:

Hochstetter a német császári egészségügyi hivatal laboratóriumában végrehajtott vizsgálatai alkalmával úgy tapasztalta, hogy ivóvizekben, melyekbe széndioxidot préseltek («mesterséges seltersi vizek»-ben, a hogy ezeket Németországban nevezik, a hol szélkében fogyasztják), a lépfene bacillus, a sporátlan, valamint a kolera bacillus, már néhány óra alatt tönkremegy. Hochstetter ily vízben csak kivételesen találta a kolera bacillusát a vízbe való keverés után, még 24 óra múlva is. Életrevalónak. Ezzel szemben a Micrococcus tetragenus nevű genyetző baktérium, úgyazintén a tifusz bacillus ily vizekben napokon, sőt heteken át is

életben maradt, habár az utóbb a legtöbb esetben öt nap alatt elpusztult; a lépfene bacillusának, valamint egyik penészgomba fajtának felette ellenálló spórái pedig még öt hónap múlva sem veszítették el életüket. Hasonló tapasztalatokra tettek szert mások is.

Dräer a kolera bacillusát, melyet «mesterséges seltersi víz»-be kevert, két nap múlva már csak ritkán találta életben, rendszerint egy nap alatt elpusztult. Ezek szerint kolera-járvány idején az esetleg a szódavíz gyártásához felhasznált vízbe jutott kolera bacillus aligha fogja terjeszteni a kolera, mert a szódavízben rövid idő alatt, még mielőtt a fogyasztóhoz kerül, elpusztul, ellenben veszedelmes terjesztője lehet a szódavíz a tifusznak ha e betegség szivós csirájával fertőzött vízből készült. Valóban ismerünk is ilyen módon keletkezett járványt: Hellwig részletesen ismertette az 1884-ben Mainzban jelentkezett tifuszepidemiát, melynek előidézője és terjesztője széndioxiddal telített, fertőzött «üditő-víz» volt. Ily szomorú esetek elkerülése végett ajánlották is, hogy a nem teljesen megbízható belyről származó «mesterséges szénsavas vizek»-et csak több heti állás után fogyasszák, mely idő alatt a tifusz bacillus ily vízben elpusztul. Fontos továbbá, hogy a nem szifonos szerkezettel ellátott palackok a jelzett idő alatt felbontatlanok maradjanak, mert ellenkező esetben a széndioxid elillan s akkor a baktériumok sokkal később pusztulnak el.

A közönséges légkörinél nagyobb, rendszerint 4—6 atmoszférás nyomás, mellyel a széndioxidot a szódavíz gyártásakor a vízbe nyomják, nem veszedelmes a baktériumok életére. Ezek még sokkal erősebb nyomást is eltűnnek. A 2 gümőkórnak, valamint a lépfenek bacillusát 4 óráig tartó 600 atmoszférás nyomás sem pusztítja el s ugyanilyen eredményeket találtak a többi bacillusnál is.

KÉPEINKHEZ.

Henrik porosz herceg automobil tura-utról.

A technikai haladás világa két irányban foglalkoztatja és köti le ez idő szerint az érdeklődők figyelmét. Egyik a levegő meghódítására irányuló törekvés, másik a szárazföldi közlekedési eszközök egy új s ennél fogva még igen drága válfajának: az automobilnak minél szélesebb körben való megkedveltetése és terjesztése.

Ez utóbbira irányul Henrik porosz herceg igyekezete, midőn 1908-ban a «Henrik herceg turaut» bizottságot megalapította, hároméves vándordíjat írván ki a résztvevők közül megállapítandó nyerteseknek, a mely díjhoz még számos más tiszteletdíj is csatlakozott. A múlt évi turaut vándordíját, a Henrik herceg által adományozott 44 cm. hosszú és 27 font súlyú ezüst automobil, a turaut 149 résztvevője közül, Fritz Erlé nyerte el, szép Benz kocsijával. Ez a turaut 2215 km. hosszú volt és Németország területén folyt le.

Az idei turaut 1841 km. hosszú volt s Berlinből való kiindulással, Boroszlón—Tátralomniczon—Budapesten—Bécsen—Salzburgon át haladva, Münchenben nyert befejezést. Hat napra volt tervezve és 113-an vállalkoztak a turautban való részvételre. A hat nap közé egy-egy Budapestén és Bécsben töltendő pihenő napot vettek fel.

A versenyzők folyó hó 11-én délután tértek át a magyar határra s egyik csoportjuk Tátralomniczon, a

Merkur kerékpárok

Csendőrségi alkalmazottak kerékpárakból 20 kor., alkatrészekből és gumikkal 20% áron. — Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld

DÉRY EDE

legújabb gyártmány, gyönyörű kiállítás, rendkívül olcsó árak teljes jólállás mellett. Csekély havi részletfizetésre. — Gummik, alkatrészek rendkívül olcsó áron. — kerékpár- és varrógép nagyraktár

SZEGED.

másik pedig Ó-Tátrafüreden állott meg, mely helyek mindegyikén, a szakadó eső daczára is, óriási tömeg várta és fogadta szívélyes ünnepeltetéssel és éljenzéssel az utasokat. Ettől kezdve valóságos diadal-út volt az utjok Budapestig, hova 12-én délután érkeztek meg, mindenütt szívélyes és ünnepélyes fogadtatásban részesülvén a rájuk várakozó lakosság részéről. E kiváló gondos figyelemről és a magyar területen megtett ut-f-stői szépségéről elragadtatással nyilatkozott ugy maga Henrik herceg, mint a többi idegen utasok.

Folyó hó 12-én délutántól 14-én, hétfőn reggelig voltak a versenyzők Budapesten a főiri világ vendégei és ez idő alatt a főváros nevezetességeit is megtekintették; hétfőn reggel kilencz óraker pedig elindultak, félpercenkénti időközökben egymásután, az ut további folytatására.

A jelen számunkban közölt képeken a turant egyes részleteit és résztvevőit mutatjuk be olvasóinknak.

HIREK.

Nemesség elismerése. A m. kir. belügyminiszter ur 1909 február 20 ún 137445/1908. szám alatt Sig ond Lázár százados, debreczeni szárnyparancsnok régi magyar nemességét és a «Lembényi» nemesi előnév használatához való jogosultságát elismerte.

Házasság. Wehrfesti Armandola Vladimir hadnagy, a nagyvárad 3. szakasz parancsnoka, Nagyváradon Kiss Erzsébet Zsófia urhölgygyel, 1909 május 22-én házasságot kötött.

Köszönet a dunai határszélén szolgálatot teljesített csendőrségnek. A cs. és kir. 7. hadtestparancsnokság május 5-én 1/73. eln. szám alatt a m. kir. II. számú csendőrkerületi parancsnokságba intézett átiratával, a dunai határszéeli csendőrparancsnokságok és őrsparancsnokságok tisztjeinek és legénységének, a batárszéli katonai parancsnokságok tevékenységének a közelmultban tiszteletreméltó, erőteljes és kimagasló módon történt támogatásáért, lekötözött köszönetét nyilvánította.

Botanikusok támogatása. Hazánk flórájának tanulmányozására, a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatósága a folyó évben az ország területére dr. Filarszky Nándor múzeumi osztályigazgatót, dr. Kümmerle Béla és dr. Jávoroka Sándor múzeumi segédöröket és dr. Moesz Gusztáv tanárt küldte ki. A Magyar Nemzeti Múzeum igazgatóság megkeresése folytán a m. kir. honvédelmi miniszter ur ez évi 53856/16. szám alatt elrendelte, hogy a Nemzeti Múzeum fentemlített botanikusai tanulmányutjukban a csendőrség részéről kellő támogatásban és — a szolgálati teendők keretén belül — utbaigazításban részesíttessenek.

Egy járőr megebesítése. Máthé István nagyludasi őrsbeli cz. őrsvezető és Maki Lajos csendőrből állott járőr, június 16-án este háromnegyedhét óraker, Nagyludas azebenmegyei községben Szucsán Mózes ottani lakosnál foganatosítani szándékolt végrehajtásnál való segédkezés alkalmával, Szucsán és rokonai által megrolantatván, lefegyvereztetett és saját szuronyakkal Máthé cz. őrsvezető életveszélyesen, Maki csendőr pedig súlyosan megebesíttettek. A támadók közül Metes Mózes, szuronydöfés következtében könnyen megeesült.

Felhőszakadás. A osacza-zwardoni vasuti vonalon június 14-én pusztított felhőszakadás következtében a Sziklaszoros vasuti állomás és a 10. számú vasuti őrbáz közötti pályatest 10 méter bosszuságban, továbbá

a 8. és 9. számú vasuti őrházak között a Csernianka patakon átvezető két vasuti hid, valamint az állami uton a 11. és 12. kilométer jelzők között levő két fahid, a víz által elsodortatott.

Czigányok üldözése. Meznyik János kurdi őrsbeli csendőr, június 15-én délután a tolnamegyei kurdi határban a lázi erdőszlak közelében, Lakatos István és három társa körül czigányok ellen, azok üldözése közben, eredménytelenül löfegyvert használt. Az elmenekült czigányok nyomozása folyamatban van.

Ellenszegülések. Becsán Simon metesdi őrsbeli csendőr június 13 án Metesden Pask Filip ompolyiczai lakos ellenszegülővel szemben, annak súlyos sérülésével végződött szuronyt használt. Ribár Flórián csendőr pedig, ugyancsak június 13-án, a nyitramegyei Alsóbotfalui község téglagyáranál Major István, alsóbotfalui lakos ellenszegülővel szemben, annak könnyű sérülésével végződött szuronyt használt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tigrisek harcza. Amerikában a cincinnati-i állatkert a minap nem mindennapi izgató jelenetnek volt a színhelye. Az állatkertbe ugyanis mintegy tíz nappal ezelőtt hoztak egy hároméves úgynevezett szibériai nősténytigris, mely az állatkertnek legvadabb és legveszedelmesebb tigrise volt, mert csak pár hónappal ezelőtt került fogságba. Az ingerült és folyton dühöngő tigris egy hatalmas indiai tigris ketreczébe zárták, a melytől egy erős deszkafallal választották el. A minap korán reggel az egész állatkertet vérfagyasztó orditózás verte fel. Princess, a fiatal szibériai tigris keresztül törte az elválasztó deszkafalat és vérszomjas dühbel megtámadta Pashát, a hatalmas, de már kissé öreg és enervált indiai tigris. Az indiai tigris kétségbeesett dühvel védte magát és egyszer-kétszer sikerült is maga alá gyürnie a fiatal szibériai tigris, de a szibériai tigris sokkal fürgébb, sokkal mozgékonyabb volt nála és mindannyiszor kiszabadult az indiai tigris karmai közül. Pasha, az öreg indiai tigris végre is kimerült és Princess, a fiatal szibériai tigris teljesen felülkerekedett. Ekkora azonban az állatkerti személyzet már odasereglett és sűrű revolverlövésekkel igyekeztek megfélemlíteni az egymást marcangoló vadállatokat. A mikor azonban a lövések semmit sem használtak, erős vasrudakat dugtak be a ketrecz nyílásain és agyba-főbe ütlegelték vele a vérszomjas küzdőket. Pasha, az öreg indiai tigris, szemmeláthatólag szívesen abba is hagyta volna a küzdelmet, de Princess, a fiatal szibériai tigris nem engedte. Körmeit és fogait a legyőzött indiai tigris hasába vájva, inkább készenek mutatkozott agyonveretni magát, mintsem elengedje áldozatát. Már-már úgy látszott, hogy a küzdők közül az egyiket agyon kell löni, a mikor néhány szolga oda vonszolta a legnagyobb tüzoltó-tömlőt, a melyből hatalmas, hideg vizsugarat löveltek az élethalál-harczot vivő vadállatokra. A hatalmas vizsugar, mely a küzdőknek telefeskendezte szemüket, szájukat, orrukat és úgy szólván tovasöpörte őket, megtette a kívánt hatást. A kimerült két vadállat abbahagyta a harczt, mire gyorsan elkülönítették őket. Pasha, az öreg indiai tigris olyan súlyos sérüléseket szenvedett és annyi vért vesztett, hogy elpusztult.

Czélszerű újítás. Orvosi körökben azt az eszmét pendítették meg, hogy közegészségi szempontból igen hasznos lenne törvényhatósági szabályrendelet alkotásával elrendelni, hogy a vendéglőkben az italokat csak

számozott poharakban lehessen kiszolgálni. Ennek az újításnak legfőbb előnye volna, hogy minden ivó megjegyezheti magának saját poharát s ellenőrizheti, hogy a pohár újabb megtöltésénél ne másnak poharát tegyék eléje.

Életmentő kalap Egy amerikai lapban olvassuk a következőket: A férfiak életének megkeserítője, a szinbázlátogató közönség legnagyobb ellensége, a malomkerék terjedelmű nagy «Vig özvegy» kalap most az egyszer mégis csak hasznosnak bizonyult, a mennyiben egy fiatal asszony tisztán csak a kalapjának köszönheti életben maradását. A minap ugyanis három matróz sétálgatott Wilkesbarreban a Suzquehanna partján és sétájuk közben egyszerre csak észrevették, hogy hatalmas női kalap uszik lefelé a vízen. A három matróz csupa bravuroskodásból a vízbe vetette magát és amerikai szokás szerint fogadást kötöttek, hogy ki éri el legelőbb a kalapot. Pár pillanat múlva csaknem mind a hárman egyszerre értek a vízen libegő kalaphoz, de ekkor megdöbbenő fordulat következett be. A mint a kalapot megragadták: a kalappal együtt egy fiatal asszony körvonalai kezdtek kiemelkedni a vízből, a ki első pillanatban teljesen élettelennek látszott. Mikor azonban a matrózok partravitték és alaposabban szemügyre vették: úgy találták, hogy a fiatal asszony teste még meleg és — bár gyöngén — de a szive is ver még. Azonnal az élesztési kísérletekhez fogtak és a fiatal asszony csakhamar magához tért. A matrózok ekkor őt Mrs Sanders nevű asszony lakására vitték, a hol aztán rövid ápolás után egészen jobban lett. Nevét azonban nem akarja elárulni, kilétére is megtagad mindenféle felvilágosítást, a mi rendkívül titokzatosabb teszi az egész esetet.

Egy menyasszony kívánságai. New-Yorkban érdekes előfeltételek mellett esküdött meg a napokban egy fiatal pár. A menyasszony, mielőtt vőlegényét az oltárhoz követte volna, elvitte a békebíróhoz, hol szerződést íratott vele alá. A menyasszony, egy gazdag bankár leánya, a házassági szerződést maga fogalmazta, következő tartalommal: «A férj, hetenként minden levonás nélkül köteles kiadni a tűpénzt. Ha a férj nem a felesége kíséretében megy ki a városba, akkor este kilenc órákor már otthon kell lennie. Felesége határozott engedélye nélkül más nővel nem táncolhat. Nem dohányozhatik s nem ihat szeszes italokat. Kötelezi magát a felesége iránt való szeretetteljes bánásmódra. Az asszony vállairól levelez minden gondot, ha esetleg gyermekek születnek. Felesége beleegyezése nélkül semmiféle klubnak vagy társulatnak nem lehet tagja. Felesége beleegyezésével hétköznap három, vasárnap öt cigarettát szívhat el. Kuttyát nem tarthat. Mikor a békebíró ezt a szerződést felolvasta, arra figyelmeztette a vőlegényt, hogy alá ne írja, de mégis aláírta. Vagyis ez a házasság nem igen fog pár hónapnál tovább tartani.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes olyesetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennélfogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bolyeget ne küldjenek. Szolgálatlalt kapcsolatos kérdésekre csak az esetben válaszolunk, ha a kérdés általános és fontosabb jelentőségű szolgálati ügyet érint, akkor is a felvetett és a tárgy lényegének megfelelően szövegezett kérdés előrebocsátásával, hogy az adott válasz mindenki által

megérthető legyen s így a felesleges kérdezősködéseknek eleje vétessék. Épp ily módon adjuk meg az általános műveltséget előmozdító válaszokat is.

Sz. K. jö. «Néhány szó a közgazdálkodásról» című *elméltése* sem tartalmánál, sem pedig külső formájánál fogva nem alkalmas a közlésre.

A. csendőr. A praktikusnak ajánlott «Bűnügyi iktató» annyira körülményes és bonyolultnak bizonyulna a gyakorlatban, hogy rövid idő múlva még kevésbé igazodnának el benne, mint a jelenlegi rendszernél. Egyébiránt örvendünk, hogy ily komoly dolgokkal foglalkozik.

Viola. Okosabb és komolyabb dolgokon törje fejét. A szolg. szab. I. r. 345. pontja «csapat»-ra s nem egyes egyénekre vonatkozik. Ha megköveteli, jogosan teszi, bár előírva nincs s nem is lehet, mert egy szabályzat kicsinyes és lényegtelen dolgokra nem terjeszkedhetik ki. Különben már az illem is magával hozza.

K.* Azóta már megkapta a választ.

Próba csendőr. Nem szabad kishitűnek lenni. Mindenesetre van rá ok. Ha azonban sérelmesnek tartja, éljen panaszlási jogával.

Szolíd. Közgazdálkodási ügyekben a szárnyparancsnokság döntése kérendő ki. A mint illetékes helyről értesülünk, már néhány hét múlva a pótlék megjelenik, a mely a vizsás állapotokat megszünteti.

M. csendőr Javorina. 1. Kérvényezhető igényjogosultsági igazolvány nélkül is. 2—4. Gazdálkodási ügy. 3. Az őrsparancsnok (III. szab. 55. §. 4. pont.).

P. J. csendőr Kisszakas. Az iparkamara még nem jelölte meg, így hát igazán nem tudhatjuk, hogy a sok jó közül ki a legjobb.

R. J. csendőr Nagyszöllős. 1. Kérdezt ügyben az 1894. évi XII. tcz. 59. §-a (Törv. rend. gy. 362. lap) félreértést kizárólag intézkedik. A vevő tulajdonát képezik.

B. hiszem. 1. Arról a nő csendőr tartozik gondoskodni. Az utca felőli részt azonban az őrs tartozik tisztán tartani. 2. A gazdálkodás vezető hatáskörébe tartozik ugyan, de a II-od altiszt a köteles felügyelet folytán természetesen bármikor intézkedhetik. 3. Köteles engedélyt kérni, illetőleg jelentkezni.

Kiváncsi S. Szolgálati ügy.

T. őrmester Felsőreg. Nem; hanem pályáznia kell.

P. csendőr. Beszámíttatik.

B. őrv. Verestoron. Az előző évekből van még 25 igényjogosult: az ezüst érdemkereszttel kitüntetett egyőn csak akkor kaphat pótdíjat, ha az összes k. e. é. k.-ok már a pótdíjat élvezik.

O. 7. Olvassa el lapunk múlt évi 43. és következő számaiban megjelent: «A kiszolgált altisztek alkalmazásáról» szóló szakcikket.

R. A. os. cz. őrstő Purlug. A kereskedelemügyi m. kir. minisztérium által kiadott «Postai tarifák és posta üzleti szabályzat» II. rész 16. §-a 4. pontja értelmében: «Nem kézbesítettnek házhoz, hanem a postahivatalban adatk ki: a) a közös hadsereg, a honvédség és a csendőrség legőrségéhez címzett küldemények.» — Ebből önként értendő, hogy a csendőrségnek, mert a csomagok a házhoz nem szállíttatnak, kézbesítési díjat fizetniök nem kell. De nem kell fizetni «értékesítési» díjat sem, még pedig a fent hivatkozott szabályzat és § 22. pontja értelmében, mely szerint: «Az értékesítési díj alól fel vannak mentve: b) a tetteges állományban levő katonaságnek, honvédségnek és csendőrségnek szóló csomagok és pónkoslevelek, melyek az illető katonai meghatalmazottnak vagy csendőrnek kézbesítettnek. . . . A 42. pont pedig a csendőrséget illetőleg akként intézkedik, hogy: «legőrségi állomásokon a csomagok csak a postán egyidejűleg megjelenő két csendőrnek, kik az átvételt mindketten nyugtázní tartoznak, meghatalmazás nélkül átvételi könyv mellett adatk ki.»

HIVATALOS RÉSZ.

Nyári őrök működésének megkezdése.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület nagyszabeni szárnyának területén levő Piatraalban és Dusan a nyári őrök működésüket 5—5 fővel 1909 június 1-én megkezdtek.

Különítmény felállítás.

A m. kir. VIII. számú csendőrkerület aradi szárnyának területén fekvő Menyházán 1909 június 15-én egy 2 főből álló különítmény állítottott fel.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások.

Ö császári és apostoli királyi Felsége folyó évi június hó 8-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

szamosfalvi Panajott Sándor, várakozási illetékekkel szabadságolt vezérornagnak, saját kérelmére nyugállományba való helyezését * legkegyelmesebben elrendelni és nevezettnék ez alkalomból az altábornagyi czímet és jelleget díjmentesen legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

* Nyugállományba való helyezés napja: 1909. évi július 1-je.

Lakhely: Pozsony.

Ö császári és apostoli királyi Felsége folyó évi május hó 28-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

a m. kir. IV. sz. csendőrkerület állományában:

Holics Lajos,

a m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:

Soós György,

Tamás Elek és

Horváth Pál, továbbá:

a m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Péter Lajos járásörmesternek hosszú és kötelességű szolgálataikért a koronás ezüst érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Kinevezettek:

1909 június 1-ével:

Csendőr számvivő-tiszthelyettesekké:

Molnár Henrik, III. számú csendőrkerületbeli czimz. őrmester (1. rangszám), a II. számú csendőrkerület törzséhez való áthelyezés mellett;

Végh Kálmán, V. számú csendőrkerületbeli őrsvezető

(2. rangszám), a IV. számú csendőrkerület törzséhez való áthelyezés mellett;

Molnár Károly, II. számú csendőrkerületbeli czimz. őrmester (3. rangszám), a III. számú csendőrkerület törzséhez való áthelyezés mellett;

Nedolász Gyula, III. számú csendőrkerületbeli czimz. őrsvezető (4. rangszám), az V. számú csendőrkerületi parancsnokság törzséhez való áthelyezés mellett.

Okiratilag megdicsértetett:

A m. kir. III. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Berta József budapesti szárnybeli czimz. őrsvezető kilencz évi csendőrségi szolgálati ideje alatt általában, de különösen az utóbbi két év folyamán a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett igen eredményes tevékenységeért és lankadatlan szorgalmáért.

Előléptetett:

1909 június 16-ával:

A m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

az öt évi csendőrségi szolgálat betöltése után:

Veres József I. csendőr, *csendőr czimzeses őrsvezetővé.*

Katonai szolgálati jel.

A legénységi II. osztályu katonai szolgálati jellel el látatott:

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Tabit Vilmos őrsvezető 1909 máj. 26-án.

Névváltoztatás.

A m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:

Perva Péter pr.-csendőr cz. őrsv. vezetéknevét, a m. kir. belügyminiszter urnak 1909 április 29-én 45,183/VI szám alatt kelt engedélye alapján *•Petőfi•-re* változtatta.

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Puje Gyula próbacsendőr vezetéknevét a m. kir. belügyminiszter urnak 1909 évi május 11-én 53,825/VI-a szám alatt kelt engedélye alapján *•Pécsi•-re* változtatta.

Midnyai László csendőr vezetéknevét a m. kir. belügyminiszter urnak 1909 május 14-én 43,103/VI-a sz. alatt kelt engedélye alapján *•Szegedi•-re* változtatta.

Capitan József cz. őrsvezető vezetéknevét a m. kir. belügyminiszter urnak 1909 május 11-én 57,510/VI-a szám alatt kelt engedélye alapján *•Kapitány•-ra* változtatta.

Lábizzadás

egy óra alatt megszünik a Molnár féle

Kézizzadás

Sudorán

Hónaljizzadás

:: használata által. ::

Es egy amerikai recept szerint készült legbiztosabb izadás elleni szer. Hatása nem abban nyilvánul, hogy — mint az eddig ismeretes izadás elleni szereknél — a porusokat eldugítja vagy összehúzza; hanem az epidermisen át beszívódván, az okot gyógyítja meg, hogy az okozat magától elmaradjon. — Ára 1 K 30 f., 1 K 30 f. előre való bektüldésénél portómentesen szállítom. OLARETÁN tyuk-szemirtő 1 K. Injactio hamamaelis (nemibaj ellen) 1 K 20 f. — Kapható a készítőnél: Molnár János gyógyszer. Szombathely, valamint Bpestben Török J. de Nádor gyógytárakban.

Házasságra léptek:

A m. kir. I. sz. csendőrkerület állományában:

Jánosi István csendőr, Czimbalmos Annával, 1908 aug. 2-án, Kolozsváron.

A m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

László Gergely cz. őrmester, Keresztes Borbálával, 1909 márcz. 20-án, Bözögön.

A m. kir. VI. sz. csendőrkerület állományában:

Vida Lajos őrsvezető, Cseresnyés Vilmával, 1909 máj. 15-én, Ságosdon.

Homola Ferencz csendőr, Gombás Rozáliával, 1906 jan. 9-én, Csanakhegyen.

Harcz Károly cz. őrmester, Kovátsik Emiliával, 1909 ápr. 20-án, Körmenden.

Puskás András cz. őrmester, Baka Juliannával, 1909 máj. 24-én, Siklóson.

Kossa Géza cz. őrmester, Mendl Rozáliával, 1909 máj. 4-én, Székesfehérváron.

Horváth Pál V. csendőr, Simonfy Teréziával, 1904 jul. 10-én, Pápán.

Antal Sándor őrsvezető, Lukovics Máriával, 1909 máj. 1-én, Kapuváron.

Fisli János őrsv., Marton Máriával, 1909 máj. 31-én, Sümegen.

Reikárt István őrsv., Szabó Erzsébettel, 1909 máj. 31-én, Jánosbázán.

Pölöskei József cz. őrsv., Keszei Juliannával, 1909 máj. 31-én, Urutújfalun.

Bangó Ferencz őrsv., Buús Bozáliával, 1909 jun. 6-án, Acsádon.

A m. kir. VII. sz. csendőrkerület állományában:

Paál András cz. őrm., Brotya Anna Gizellával, 1909 máj. 24-én, Segesváron.

Kristó Károly őrsv., Opra Gizellával, 1909 máj. 9-én, Bözödön.

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerület állományában:

Szilágyi György csendőr, Szilvasán Juliannával, 1908 jun. 7-én, Szaniszlón.

Pregg György cz. őrsv., Müller Veronikával, 1907 okt. 26-án, Szaniszlón.

Lapu Antal cz. őrsv., Hubai Juliannával, 1907 decz. 31-én, Tiszaföldváron.

PÁLYÁZATOK.

Egy irtóki állás a topolyai királyi járásbírósnál. Fizetése pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 400 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a szabaddai kir. törvényszék elnökéhez 1909 július hó 7-ig.

Egy hivatalozolgai állás a sátoraljaujhelyi kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz 200 korona, esetleg természetbeni lakás. Természetbeni rubázat. Magyar és tót nyelv szóban és írásban. Kérvények a sátoraljaujhelyi királyi törvényszék elnökéhez 1909. évi július hó 23-ig.

Egy hivatalozolgai állás a csikszeredai kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz 280 korona. Ruhailletmény 100 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a csikszeredai kir. törvényszék elnökéhez 1909 július 8-ig.

Egy hivatalozolgai állás a belényesi m. kir. adóhivatalnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz 160 kor. Ruhailletmény 100 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a nagyváradai m. kir. pénzügyigazgatóságához 1909 július 15-ig.

Egy fogházőrmesteri állás a kolozsvári kir. főügyészség területén. Fizetés 1000 korona. Lakpénz 380 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a kolozsvári kir. főügyészséghez 1909. évi július hó 8-ig.

A m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetőségénél:

- 1 hivatalozolgai,
- 6 váltókezelői,
- 2 pályasíri.

A m. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetőségénél:

- 3 hivatalozolgai,
- 3 állomásműhelyi,
- 3 vonattékezői,
- 3 váltókezelői,
- 2 pályasíri állás.

A m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségénél:

- 1 hivatalozolgai,
- 2 vonattékezői,
- 4 pályasíri állás.

Fizetés 300 korona, a pályasíri állásnál 600 korona. Valamennyi állásnál 150—300 korona lakbér és természetbeni egyenruházat, a vonattékezői állással ezenkívül kilométerpénz jár.

Minden állások a végleges kinevezés elnyeréséig 2 korona napibérral javadalmazva.

Feltételek: Magyar nyelv szóban és írásban. Hat havi próbaszolgálat.

VÁRNAY és FIA = BUDAPEST, =
VI., Liszt Ferencz-tér 9.
könyvnyomda, könyv-, papir- és írószerek-kereskedés, a magyar kir.
— csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára. —

... Könyvek, levélpapírok, imakönyvek és írószerek dus választékban. ...

Örskörlet leírás nyomtatvány kapható raktárunkon az előirt minta szerinti
... nagyságban darabonként 4 fillér árban. ...